

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: J. V., proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 9. 2019, č. j. 25 A 40/2018 – 61,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „*krajský soud*“) brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2018, č. j. MSK 39546/2018, jímž bylo jako nepřípustné zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 15. 12. 2017, č. j. MMFM 155316/2017.

[2] Žalobce v žalobě zároveň požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů. Žalobce se dále ve třech podáních ze dne 16. 8. 2019 obrátil na krajský soud mimo jiné s tím, že jeho psychický stav mu nedovoluje řádně se účastnit řízení, zejména přebírat písemnosti a seznamovat se s nimi. Vyslovil naději, že se jeho zdravotní stav dostatečně zlepší do 17. 9. 2019. Připojil zprávu psychologky Mgr. M. Ch. ze dne 6. 8. 2019 o tom, že mu byl indikován 6-týdenní klidový režim. Žalobce proto navrhl ve všech řízeních vedených u krajského soudu přerušení řízení, prodloužení každé lhůty, obnovu řízení skončených po 15. 4. 2019 a prohlášení doručení všech písemností od 15. 6. 2019 za neúčinné.

[3] Krajský soud usnesením ze dne 3. 9. 2019, č. j. 25 A 40/2018 – 61, rozhodl tak, že návrhy žalobce obsažené v jeho podáních ze dne 16. 8. 2019 odmítl, neboť je shledal neúplnými, obstrukčními a nedůvodnými. Dále krajský soud uvedeným usnesením zamítl

žádosti žalobce o přiznání osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů.

[4] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) blanketní kasační stížnost, v níž zároveň požádal Nejvyšší správní soud mimo jiné o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[5] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 17. 10. 2019, č. j. 3 As 317/2019 – 16, návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl. Jelikož kasační stížnost neobsahovala veškeré náležitosti podle § 106 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a to konkrétně její důvody ve smyslu § 103 odst. 1 téhož zákona, vymezení rozsahu, v jakém stěžovatel usnesení krajského soudu napadá, a specifikaci toho, co stěžovatel kasační stížností navrhuje (petit), vyzval dále zdejší soud stěžovatele usnesením č. j. 3 As 317/2019 – 16, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení popsané vady odstranil. Současně jej soud poučil o tom, že nebudou-li vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě odstraněny, kasační stížnost bude odmítnuta.

[6] Usnesení č. j. 3 As 317/2019 – 16, nejprve kasační soud doručoval stěžovateli na jím zvolenou elektronickou adresu, tedy prostřednictvím veřejné datové sítě (§ 42 odst. 1 s. ř. s.). Stěžovatel byl současně vyzván, aby doručení písemnosti soudu do tří dnů od odeslání potvrdil, jinak bude doručení neúčinné (viz č. l. 20 soudního spisu). Stěžovatel na toto podání nijak nereagoval a doručení předmětné písemnosti v určené lhůtě nepotvrdil.

[7] Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení.* Podle § 47 odst. 2 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) *při doručování písemnosti podle § 46 odst. 2 soud adresáta vyzve, aby doručení potvrdil soudu do 3 dnů od odeslání písemnosti datovou zprávou podepsanou adresátem.* Dle § 47 odst. 3 o. s. ř. platí, že *doručení prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu je neúčinné, jestliže se písemnost zasláná na elektronickou adresu vrátila soudu jako nedoručitelná nebo jestliže adresát do 3 dnů od odeslání písemnosti nepotvrdil soudu její přijetí datovou zprávou podle odstavce 2.* Jak již bylo výše uvedeno, stěžovatel doručení písemnosti do tří dnů nepotvrdil, doručení daného usnesení na jeho elektronickou adresu proto bylo neúčinné.

[8] Kasační soud proto přistoupil k doručení usnesení č. j. 3 As 317/2019 – 16, prostřednictvím držitele poštovní licence na adresu, kterou stěžovatel uvedl v kasační stížnosti jako náhradní pro případ nemožnosti doručování na jím zvolenou elektronickou adresu. Usnesení č. j. 3 As 317/2019 – 16, bylo stěžovateli doručeno vhozením do domovní schránky dne 25. 10. 2019 (§ 50 odst. 1 o. s. ř., viz doručka připojená k č. l. 17 soudního spisu). Lhůta jednoho měsíce k odstranění vad kasační stížnosti proto uplynula v pondělí dne 25. 11. 2019 (§ 40 odst. 1 a odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě (ostatně ani ke dni tohoto rozhodnutí) neodstranil.

[9] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. *kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí*

obdobně. Dle § 37 odst. 3, věty první téhož zákona z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.

[10] Z § 106 odst. 3 s. ř. s. vyplývá, že nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[11] Konečně § 37 odst. 5 s. ř. s. pak stanoví, že předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

[12] Stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vad kasační stížnosti doplněním jejích důvodů, vymezením jejího rozsahu a uvedením petitu kasační stížnosti. Byl rovněž poučen o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitěmu poučení vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě neodstranil. Chybějící důvody, rozsah a petit kasační stížnosti přitom brání v pokračování v řízení o kasační stížnosti, neboť Nejvyšší správní soud je těmito důvody i rozsahem vázán (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[13] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 60 odst. 3, věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[14] Nejvyšší správní soud pro úplnost doplňuje, že stěžovatel v obsáhlém podání ze dne 20. 10. 2019, nadepsaném jako „sdělení, žádosti, návrhy“ (soudu bylo doručeno dne 23. 10. 2019), navrhl „přerušení každého probíhajícího řízení (...), prodloužení každé lhůty (...), obnovu každého řízení, které bylo ukončeno po 15.04.2019 (...), každé doručení od 15.06.2019 rozhodnout za neúčinné“. Tyto návrhy odůvodnil zejména svým zdravotním stavem, který mu neumožňuje řádně přebírat písemnosti a seznamovat se s nimi. Stěžovatel uvedl, že po zotavení vezme ty návrhy, u kterých to bude možné, zpět. Znovu též požádal o osvobození od soudních poplatků a navrhl ustanovení zástupce z řad advokátů, avšak s tím, že „vyplňovat formuláře před zotavením také nebude možné, neboť teprve po zotavení bude podatel schopen seznat finanční možnosti a finanční stav“.

[15] Nejvyšší správní soud k tomu konstatuje, že o návrzích stěžovatele již samostatně nerozhodoval. Jak se podává již z usnesení č. j. 3 As 317/2019 – 16, není podání kasační stížnosti proti usnesení o neosvobození od soudních poplatků a neustanovení zástupce z řad advokátů (jakož i proti rozhodnutí o jiných procesních návrzích) spojeno s poplatkovou povinností ani s povinným zastoupením advokátem (usnesení rozšířeného senátu zdejšího soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 – 19, č. 3271/2015 Sb. NSS; dostupné na www.nssoud.cz). Stěžovatelův návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů

pro řízení o kasační stížnosti byl nadto výrokem I. usnesení č. j. 3 As 317/2019 – 16, zamítnut, neboť ustanovení zástupce nebylo nezbytné pro ochranu práv stěžovatele.

[16] Další návrhy stěžovatele považuje kasační soud za obstrukční a nepodložené relevantními podklady. Stěžovatel k podání ze dne 20. 10. 2019 připojil zprávu psycholožky Mgr. M. Ch. ze dne 9. 10. 2019, podle níž stěžovatel trpí od března – dubna 2019 závažnými úzkostnými stavy, při nichž selhaly vlastní vyrovnávací mechanismy. Podle zprávy se stav stěžovatele nadále mírně zlepšuje, osvědčil se klidový režim a pravidelné konzultace. Stav naopak zhoršují stresové situace, respektive postupný návrat k účasti na řízeních. Zpráva obsahuje doporučení, aby stěžovatel absolvoval zahraniční ozdravný pobyt s přístupem ke kvalitní psychologické, popřípadě psychiatrické péči, případně obdobný tuzemský klidový režim s minimálním stresovým zatížením, s doporučenou délkou pět týdnů.

[17] Nejvyšší správní soud je přesvědčen, že uvedená zpráva dostatečně neprokazuje skutečnost, že stěžovatel není schopen účastnit se tohoto řízení a přebírat doručované písemnosti. K přerušení řízení soud neshledal zákonný důvod, ať již se jedná o důvod pro obligatorní přerušení řízení (§ 48 odst. 1 a 2 s. ř. s.), či fakultativní (§ 48 odst. 3 s. ř. s.). Dosavadní průběh řízení nenasvědčuje tomu, že by u stěžovatele byla dána překážka trvalejší povahy, která by mu bránila v účasti na řízení. Podstatné tak je, že stěžovatel na výzvu soudu v usnesení č. j. 3 As 317/2019 – 16, jež mu bylo doručeno dne 25. 10. 2019, nikterak nereagoval a vytýkané vady kasační stížnosti v zákonné lhůtě neodstranil.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 5. prosince 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu